

Gældende formulering (pr. 1. januar 2005)

Stk. 2. Medmindre andet er bestemt, påhviler afgiftspligten den, der fremsætter begæringen. Såfremt begæringen er fremsat i henhold til fuldmagt, hæfter tillige den befuldmægtigede for afgiften, såfremt denne kan beregnes ved begæringens fremsættelse. Afgiftspligten efter § 1, stk. 2, påhviler den, der har anlagt sagen, hvis retten træffer bestemmelse om berømmelse af domsforhandling uden begæring fra en af sagens parter.

§ 62. Kan afgiften for en retshandling beregnes ved fremsættelsen af begæringen om retshandlingens foretagelse, kan afgiften kræves betalt samtidig med begæringens fremsættelse. Betales afgiften ikke efter påkrav, kan retten fastsætte en frist for afgiftens betaling. Betales afgiften ikke inden fristens udløb, betragtes begæringen som bortfaldet. I så fald bortfalder også afgiften.

Stk. 2. Kan afgiften ikke beregnes ved begæringens fremsættelse, betales afgiften efter påkrav, jf. dog § 35 og § 36, stk. 4. Der kan ved begæringens fremsættelse kræves sikkerhed for afgiftens betaling, medmindre retten af egen drift skal udføre retshandlingen. Bestemmelserne i stk. 1, 2.-4. pkt., finder herved tilsvarende anvendelse.

§ 228. Sagens værdi bestemmes efter påstanden i stævningen. Omfatter påstanden flere krav fra samme part, er sagens værdi den samlede værdi af disse krav. Renter, sagsomkostninger og værdien af en modydelse, hvoraf krav måtte være betinget, medregnes ikke.

Stk. 2. - - -

Lovforslaget

»Afgiftspligten efter § 2 påhviler den, der har anlagt sagen, jf. dog § 7.«

10. I § 62 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Betales afgiften efter § 2 ikke efter påkrav, kan retten fastsætte en frist for afgiftens betaling. Betales afgiften ikke inden fristens udløb, afvises sagen, jf. dog § 7. I så fald bortfalder afgiften efter § 2.«

§ 2

I lov om rettens pleje, jf. lovbekendtgørelse nr. 961 af 21. september 2004, foretages følgende ændring:

1. § 228, *stk. 1, 3. pkt.*, affattes således:

»Renter og omkostninger medregnes ikke.«